

[Indenrigs- og boligministeren.]

Jeg mener at kunne sige, at disse regler hidtil er blevet praktiseret på en sådan måde, at der er taget ethvert rimeligt hensyn til de værnepligtige. Der er således altid blevet givet udsættelse til værnepligtige, der har kunnet godtgøre, at dette af hensyn til deres uddannelse, studier eller læreforhold, eller fordi de var i færd med at påbegynde en selvstændig forretning el. lign., ville være af betydning for dem.

Endvidere foreslås forlængelse af indenrigsministerens bemyndigelse til at give midlertidige regler om udskydelse af tidspunktet for de værnepligtiges optagelse i lægdsrullen. Den normale regel efter værnepligtsloven er, at de værnepligtige optages i rullen i løbet af november og december i det år, i hvilket de fylder 17 år. I henhold til bemyndigelsen i de tidligere midlertidige love er indtil nu kun årgangene til og med de i 1931 fødte, altså værnepligtige på 19 år og derover, blevet optaget i rullerne, medens de 17- og 18-årige endnu ikke er blevet optaget. Når dette ikke er sket, skyldes det for det første, at den stærkt forøgede arbejdsbyrde, der efter befrielsen blev pålagt udskrivningsvæsenet, gjorde det umuligt at indhente den forsinkelse, som bortfaldet af optagelsen i lægdsrullen i 1943 og 1944 havde medført. Men hertil kommer, at de værnepligtige efter de nugældende regler jo først skal møde på session i 20 års alderen, og det er derfor den almindelige opfattelse såvel indenfor værnene som ved udskrivningsvæsenet, at det er mest hensigtsmæssigt, at optagelsen først sker i 19 års alderen. De, der af en eller anden grund ønsker at blive optaget i rullen i en tidligere alder, vil altid kunne opnå dette efter begæring.

Man har derimod efter forhandling med forsvarsministeren ikke anset det for nødvendigt at foreslå opretholdt den hidtidige regel, hvorefter værnepligtige, der er pligtige at møde på nærmest forestående session, ikke uden indenrigsministerens tilladelse kunne rejse ud af landet. Under hensyn til at kontrollen med de endnu ikke udskrevne værnepligtiges rejser til udlandet er af mindre afgørende betydning, har man derfor foreslået bestemmelsen ændret således, at de pågældende i alminde-

lighed kan rejse til udlandet med blot at foretage anmeldelse af afrejse og tilbagekomst, idet dog indenrigsministeren i påkommende tilfælde efter forhandling med forsvarsministeren skal kunne genindføre kravet om rejsetilladelse.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om jordemodervæsenet*.

Ved lov nr. 99 af 16. marts 1949 om ændring i lov om jordemodervæsenet blev der med virkning fra 1. januar 1948 ydet distriktsjordemødre i funktion et særligt tillæg på 108 kr. årlig og pensionerede distriktsjordemødre et særligt tillæg på 60 kr. årlig. Ydelsen af disse tillæg var ifølge loven begrænset til udgangen af 1949.

Ved lov af 19. december 1949 blev ydelsen af tillæggene forlænget til udgangen af 1950, idet tillægget til de pensionerede distriktsjordemødre samtidig fra 1. oktober 1949 blev forhøjet til 78 kr. årlig.

Ved det nu foreliggende lovforslag foreslås tillæggene forlænget til 31. marts 1952 under hensyn til, at lønnings- og prisforholdene stadig har udviklet sig således, at der ikke er grundlag for nu at lade disse særlige tillæg bortfalde. Datoen 31. marts 1952 er foreslået under hensyn til, at det forventes, at der inden dette tidspunkt vil foreligge forslag fra det af indenrigsministeriet nedsatte udvalg vedrørende fødselsbæring m. v. angående den fremtidige ordning af jordemodervæsenet.

Af det særlige tillæg til distriktsjordemødrenes lønninger afholder de kommunale kasser tre fjerdedele, medens statskassen afholder en fjerdedel. Tillægget til pensionerede distriktsjordemødre afholdes med halvdelen af statskassen og halvdelen af de kommunale kasser. Udgiften ved lovforslaget vil for statskassens vedkommende kunne anslås til ialt ca. 25 000 kr.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 143 af 12. april 1949 om ændring i lov*